

Tule prohveti häält kuulama

Röömsalt ♩ = 80–96

1. Tu - le proh - ve - ti häält kuu - la - ma ja Ju - ma - la sõ - nu.
 2. Maa - il - ma kat - nud hä - ma - rus ja sün - ge pi - me - dus
 3. Ei loo - da i - ni - me - se - le, ei saa tal' toe - tu - da.
 4. Nii kuu - la sõ - nu tõest, val - gu - sest, mis puh - tast al - li - kast.

Meil tõ - e teel siis rööm - sa - na laul val - jult ka - ja - gu.
 me Pääst - ja ees on ha - ju - nud, pa - let Ju - mal näi - da - nud.
 Me kind - lad, nee - dus ta - bab neid, kes Jee - sust sal - ga - vad.
 Pea Te - ma sea - dust kõi - gest väest, siis va - li - tuks sa saad.

Me leid - nud tee, kus proh - ve - tid kord muis - te sam - mu - sid.
 Kord il - ma - vaa - de se - ga - ne maa - il - ma ek - si - tas.
 Ta - hab Pääst - ja mei - le ü - tel - da: „Mu sõ - nu kuu - la - ke
 Kui pü - ha hääl ja - gab kin - ni - tust, et i - ga - vik on ees,

Üks proh - vet mei - le saa - de - ti tead - mi - si taas - ta - ma.
 Kuid I - sa pü - had kit - sa tee on vii - maks leid - nud taas.
 ja tun - nus - tä - hed u - su - ga kaa - sas käi - vad ko - gu tee.”
 rööm saa - dab si - nu va - li - kut, kui o - led sin - na teel.

Sõnad: Joseph S. Murdock, 1822–1899.

4. salm Bruce R. McConkie, 1915–1985. © 1985 IRI

Viis: Joseph J. Daynes, 1851–1920

Joseph Smith – Ajalugu 1:14–17

Õpetus ja Lepingud 21:4–7